

El Llagostera té clar el camí

Els actuals números, els pitjors dels últims anys, són bastant semblants als de l'inici del curs 11/12, en què tot i ser cuer durant les primeres jornades l'equip va acabar fregant les posicions de «play-off»

Els llagosterencs celebren un gol del curs 2011/2012.

Si el tòpic afirma que el més important no és com es comença, sinó com s'acaba, caldrà fer-ne cas. Bé li anirà al Llagostera seguir-ho al peu de la lletra, si no vol que els nervis entrin al vestidor massa aviat i que també s'escampin per l'entorn. És cert que l'arrencada de l'enèsim projecte d'Oriol Alsina no és per llençar coets i que els resultats són els que són. Però, amb temps encara per endavant, la calma continua instal·lada. S'hi han viscut ja situacions tan diverses que seria una pèrdua de temps posar-se les mans al cap. L'actual arrencada és la més dolenta dels últims set anys i això mai és una bona notícia. Però fins i tot, quan les coses han anat pitjor,

l'equip se n'ha sortit. I és aquest el camí que té clar que ha d'agafar el Llagostera. El de la tranquil·litat, el de remar tots plegats i el de la confiança, dins i fora del vestidor. El mateix que va agafar la temporada 2011/2012, quan de bon principi tot pintava bon negre fins que una espectacular ratxa ho va canviar tot. Per què no es pot repetir?

Començant pel present, el cert és que les coses no acaben de rutllar per als blaugranes. Amb Òscar Álvarez al timó per primer cop en solitari i una plantilla remodelada que ha recuperat el Municipal, els resultats s'estan fent esperar. De 24 punts possibles, el Llagostera només n'ha aconseguit 5 (una victòria, un parell d'empats i fins a cinc desfetes). El bagatge més baix, entre Segona A i Segona B, dels últims 7 cursos. En aquest període, en va arribar a comptabilitzar 15 de 24 i 12 de 24, en els exercicis 2013/14 i 2012/13, respectivament, i també a la categoria de bronze.

Més dolent, però, va ser el rendiment després dels primers partits de la temporada 2011/12, en què l'equip debutava a Segona B per primer cop en la seva història. En aquella ocasió, hi havia motius per a la preocupació perquè de 8 partits, no se n'havia guanyat cap. A més, el Llagostera, dirigit llavors des de la banqueta per l'actual director esportiu Oriol Alsina, era cuer amb només 3 punts de 24 possibles. Només tres empats (contra Badalona, Saragossa B i Reus) maquillaven una mica les nefastes xifres, que lamentaven també tan sols 3 gols a favor i fins a 11 en contra (actualment se n'han encaixat els mateixos i se n'han anotat un més, 4).

Però tot i arrencar amb el fre de mà posat, aquell equip signaria una autèntica proesa que l'acabaria portant a la part alta de la classificació, fins i tot somiant amb en play-off d'ascens. Com va ser possible? L'inici de la reacció, o com a mínim el punt d'inflexió, va arribar en la novena jornada. Just, la que el Llagostera ha d'encarar aquest

cap de setmana. En aquella ocasió, es sumaria la primera victòria del curs (2-0 al Terol amb gols de Rangel i Virgili). Des d'aquell dia, els d'Alsina només van encaixar cinc derrotes més al llarg de tota la temporada; tantes com n'havien patit en les primeres jornades del curs. La del Terol va ser la primera de les 18 victòries que acabaria arreplegant l'equip (5 d'elles, a la segona volta, van ser consecutives). Tot plegat, per plantar-se a l'última jornada amb opcions de jugar la promoció; una possibilitat que es va acabar esfumant per només un punt. En va sumar 64 i la frontera va quedar en 65. Ara, són ja 6 els partits que fa que no es guanya. Massa temps. Per acabar amb la ratxa, toca superar una prova de foc (l'Eix, aquest cap de setmana) i començar a fer camí. Aquell que, fa uns anys, va salvar l'equip del desastre.

Alsina no enganya a ningú. Diu estar «preocupat», com és «evident» perquè «els números no són bons» quan «pràcticament» s'ha disputat un quart de Lliga. Però tot i això, és del parer de no tornar-se boig. «Les sensacions són més bones que els resultats. Hem merescut molt més del que tenim i estic tranquil», diu, abans de confirmar la seva «total confiança» en Òscar Álvarez i tot el seu cos tècnic. «No m'ha de demostrar res, el conec des de fa tres anys i al seu costat hem fet temporades molt bones». Creu, a més, que el més important ara és «recuperar jugadors» i confia en comptar el més aviat possible amb Guichón (si no arriba aquest dissabte ho farà la setmana vinent), Colorado (en té per uns quinze dies encara) i Rodri (ja s'entrena amb el grup però li falta agafar ritme després d'estar uns mesos fora de combat). Recorda, a més, aquell curs 11/12 i la gran reacció de l'equip. «Confio a poder repetir. Veig una similitud enorme, encara que aquest any tenim encara millors jugadors que llavors».

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/10/10/llagostera-clar-cami/872147.html?utm_source=rss